

Arrest

nr. 315 484 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 juli 2024.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Afghaanse nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

“Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof gehecht kon worden aan de door hem ingeroepen asielmotieven Bij arrest van 8 mei 2023 met nr. 288 595 weigert de Raad zowel de vluchtelingenstatus als subsidiaire beschermingsstatus.

In het kader van zijn huidig verzoek stelt verzoeker dat zijn vader chauffeur was voor de NATO en zijn broer bij het Afghaanse leger diende. Hij wist dit eerder niet omdat hij toen nog jong was. De taliban zoeken hem omwille van het vroegere werk van zijn vader en zijn broer. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legde hij documenten neer van het werk van zijn vader en zijn broer.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) omtrent zijn verklaringen die hij aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met zijn vorig verzoek, namelijk dat zijn vader en zijn broer voor de voormalige overheid gewerkt hebben, moet worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

(ii) zijn voorgelegde documenten de vaststellingen aangaande het werk van zijn vader en zijn broer niet kunnen weerleggen.

(iii) uit de beschikbare informatie blijkt dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

(iv) uit de beschikbare informatie blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

(v) evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoeker het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De

Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

8. De Raad sluit zich aan bij hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing omtrent zijn verklaringen dat zijn vader en zijn broer voor de voormalige overheid gewerkt zouden hebben:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk dat uw vader en uw broer voor de voormalige overheid gewerkt hebben, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

U verklaarde dat uw vader als chauffeur werkte voor de NATO en uw broer bij het Afghaanse leger. U was hiervan niet op de hoogte omdat u nog te jong was. Uw vader kwam twaalf jaar geleden om het leven bij een aanslag en uw broer werd vier jaar geleden gedood door Daesh. Uw oom zei dat u in gevaar bent omwille van de jobs van uw vader en uw broer (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van de jobs van uw vader en uw broer. U zou immers gemerkt hebben dat ze lange tijd niet thuis waren en slechts af en toe op bezoek kwamen. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader werkte als houthandelaar (verklaring DVZ, vraag 15A) en uw broer als landbouwer (CGVS, p. 8). Het is niet aannemelijk dat zij naast hun jobs voor de overheid ook nog op het land en als houthandelaar zouden gewerkt hebben. Bovendien hadden uw familieleden u kunnen inlichten over het werk van uw vader en uw broer. Dat ze nalieten om u dit te vertellen, is niet aannemelijk. U was immers reeds 16 jaar toen u het land verliet (CGVS, p. 5) en u bent regelmatig met hen in contact (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Deze incoherente verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het profiel van uw vader en uw broer.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht documenten mee van de jobs van uw vader en uw broer. Deze documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien de documenten in het kader van een verzoek om internationale bescherming enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Nog blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Bovendien blijkt de badge van uw broer geldig te zijn tot mei 2023. Het is niet waarschijnlijk dat een badge zo lang zou geldig zijn. Uw broer is reeds vier jaar geleden overleden (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Deze onwaarschijnlijkheid breekt de bewijswaarde van dit document af. Verder moet worden opgemerkt dat er schrijffouten in de documenten staan. Zo staat er catagory in plaats van category op de badge van uw broer en defince in plaats van defence op de bankkaart. Dat er schrijffouten op deze officiële documenten staan, doet afbreuk aan de bewijswaarde ervan. Ook de documenten die u neerlegde met betrekking tot het werk van uw vader, kunnen niet overtuigen. Zo staat op sommige documenten enkel M. en op andere geen enkele naam. Bovendien staat er nergens NATO op deze documenten vermeld. Ook deze elementen ondermijnen de bewijswaarde van deze documenten.”. Door zijn verklaringen afgelegd op de DVZ te herhalen en te verwijzen naar zijn voorgelegde documenten werpt hij geen ander licht op de voorgaande vaststellingen.

De Raad merkt voorts op dat zijn voorgelegde documenten, gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren kopieën betreffen, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan.

Verzoeker stelt dat voorgaande informatie nooit eerder met hem werd gedeeld, omwille van het gevaar voor zijn leven dat het met zich zou meebrengen en zijn zeer jeugdige leeftijd. De Raad ziet niet in waarom zijn familieleden verzoeker bij zijn aankomst in België niet direct zouden hebben ingelicht omtrent het beroep van zijn vader en zijn broer aangezien hij regelmatig met hen in contact zou staan, het beweerde gevaar in België voor hem is geweken, en hij bij aankomst hier reeds 16 jaar was, en dit de reden zou zijn waarom hij gevaar

zou lopen in Afghanistan. Deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen.

Verzoeker kan in zijn verzoekschrift niet dienstig verwijzen naar informatie waaruit zou blijken dat de familieleden van voormalige leden van het Afghaans leger een groot risico lopen enkel en alleen omwille van het feit dat ze familie zijn van voormalige militairen, gelet op het feit dat aan het voorgehouden profiel van zijn vader en zijn broer geen geloof kan worden gehecht zoals blijkt uit voorgaande vaststellingen.

9. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij bijna 4 jaar in België is en geïntegreerd is, en dat hij verwesterd is.

De Raad heeft in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek aangaande de behandeling van personen met verzoekers profiel bij terugkeer naar Afghanistan reeds een analyse gemaakt. Uit de geactualiseerde landeninformatie die verweerder heeft overgemaakt in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, waaronder de EUAA Country Focus betreffende Afghanistan van december 2023 en de COI Focus Afghanistan 'Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban' van december 2023, blijkt dat de inlichtingen waarop de in het verleden gedane analyse omtrent verzoekers vermeende verwestering is gebaseerd, nog steeds actueel en correct zijn. Ook heden blijkt niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Evenmin blijkt dat elke Afghaan als gevolg van zijn verblijf in Europa verwesterd zal zijn, noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Bijgevolg dringt een individuele beoordeling van verzoekers omstandigheden zich nog steeds op.

In het arrest nr. 288 595 van 8 mei 2023 oordeelt de Raad dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen. Evenmin maakt verzoeker concreet aannemelijk dat hij niet meer in staat zou zijn om zich aan te passen aan de in Afghanistan geldende sociale normen, wetten en gebruiken zoals vormgegeven door de taliban. Door louter te verwijzen naar algemene informatie schetst verzoeker geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten in België en Europa op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor dermate onder de negatieve aandacht van de taliban kan komen, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen.

10. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, oordeelde de Raad in het kader van zijn vorig verzoek in het arrest nr. 288 595 van 8 mei 2023 dat het geweld in de provincie Nangarhar geen hoog niveau bereikt waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Op basis van de geactualiseerde landeninformatie bijgebracht door verweerder, dringt zich heden eenzelfde conclusie op.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund.

Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in zijn hoofde zouden verhogen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die hier anders over doen denken.

11. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden

als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 mei 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1626 legt de eed af en tolkt Pashtou

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP stelt dat ze bij haar 2de VIB nieuwe elementen heeft gevoegd met bewijzen van tewerkstelling van haar vader en broer. Ze stelt in '19 pas 16 jaar oud te zijn bij haar 1ste VIB wat een zeer jonge leeftijd is, ze is intussen al zeer lang weg uit Afghanistan, haar vormende jaren beleeft ze in België met andere waarden en normen, bovendien is de situatie in Afghanistan intussen grondig veranderd. Ze kan niet veilig terug. Indien België geen bescherming in lijn met de conventie van Geneve geeft, wil ze ondergeschikt de subsidiaire bescherming. Ze gaat uitgebreid in op haar leven sinds aankomst in België, met 2 jaar studeren en een tewerkstelling in Brugge in een vleesfabriek nadien, met positieve getuigenissen. Ze stelt vrijwillig geholpen te hebben 2 jaar geleden bij het opruimen na de overstromingen in het Luikse, wil een video hiervan laten zien. Ze betreurt dat ze afwezig gebleven was op een eerdere terechtzitting en stelt dat een nieuwe negatieve beslissing haar leven zal vernietigen.”

5. De verzoekende partij brengt ter zitting met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 10 juli 2024.

5.1. Waar de verzoekende partij in de eerste plaats wijst op de nieuwe bewijzen met betrekking tot de tewerkstelling van haar vader en broer, werd hierover reeds gesteld dat *“Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht documenten mee van de jobs van uw vader en uw broer. Deze documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien de documenten in het kader van een verzoek om internationale bescherming enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Nog blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Bovendien blijkt de badge van uw broer geldig te zijn tot mei 2023. Het is niet waarschijnlijk dat een badge zo lang zou geldig zijn. Uw broer is reeds vier jaar geleden overleden (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Deze onwaarschijnlijkheid breekt de bewijswaarde van dit document af. Verder moet worden opgemerkt dat er schrijffouten in de documenten staan. Zo staat er catagory in plaats van category op de badge van uw broer en defince in plaats van defence op de bankkaart. Dat er schrijffouten op deze officiële documenten staan, doet afbreuk aan de bewijswaarde ervan. Ook de documenten die u neerlegde met betrekking tot het werk van uw vader, kunnen niet overtuigen. Zo staat op sommige documenten enkel M. en op andere geen enkele naam. Bovendien staat er nergens NATO op deze documenten vermeld. Ook deze elementen ondermijnen de bewijswaarde van deze documenten.”*. Door zijn verklaringen afgelegd op de DVZ te herhalen en te verwijzen naar zijn voorgelegde documenten werpt hij geen ander licht op de voorgaande vaststellingen.

De Raad merkt voorts op dat zijn voorgelegde documenten, gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren kopieën betreffen, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan.”

Door tijdens de terechtzitting louter te herhalen dat ze nieuwe bewijzen heeft neergelegd omtrent de tewerkstelling van haar vader en broer, kan ze geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing opgenomen motivering en de in de beschikking opgenomen grond.

5.2. Wat betreft haar vermeende verwestering wordt in de beschikking het volgende vermeld:

"9. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij bijna 4 jaar in België is en geïntegreerd is, en dat hij verwesterd is.

De Raad heeft in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek aangaande de behandeling van personen met verzoekers profiel bij terugkeer naar Afghanistan reeds een analyse gemaakt. Uit de geactualiseerde landeninformatie die verweerder heeft overgemaakt in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, waaronder de EUAA Country Focus betreffende Afghanistan van december 2023 en de COI Focus Afghanistan 'Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban' van december 2023, blijkt dat de inlichtingen waarop de in het verleden gedane analyse omtrent verzoekers vermeende verwestering is gebaseerd, nog steeds actueel en correct zijn. Ook heden blijkt niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Evenmin blijkt dat elke Afghaan als gevolg van zijn verblijf in Europa verwesterd zal zijn, noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Bijgevolg dringt een individuele beoordeling van verzoekers omstandigheden zich nog steeds op.

In het arrest nr. 288 595 van 8 mei 2023 oordeelt de Raad dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen. Evenmin maakt verzoeker concreet aannemelijk dat hij niet meer in staat zou zijn om zich aan te passen aan de in Afghanistan geldende sociale normen, wetten en gebruiken zoals vormgegeven door de taliban. Door louter te verwijzen naar algemene informatie schetst verzoeker geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten in België en Europa op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor dermate onder de negatieve aandacht van de taliban kan komen, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen."

De verzoekende partij verwijst tijdens de terechtzitting naar het feit dat ze sinds haar 16 jaar in België verblijft, haar vormende jaren hier heeft doorgebracht, de situatie in Afghanistan grondig veranderd is en twee jaar naar school is geweest. Deze elementen werden echter reeds beoordeeld in het arrest van 8 mei 2023 met nummer 288 595 waar werd geoordeeld dat ze niet concreet aannemelijk maakt dat ze als verwesterd zal worden gepercipieerd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Door louter deze elementen te herhalen, brengt ze geen feiten of elementen bij die hier een ander licht op werpen noch maakt ze aannemelijk dat ze omwille van deze elementen vervolging dient te vrezen of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tijdens de terechtzitting brengt ze naar voor dat ze in België werkt in een vleesfabriek, met positieve getuigenissen en geholpen heeft bij het opruimen na de overstromingen in Luik. Ze staft dit echter met geen enkel document waardoor dit slechts blote beweringen betreffen en niet op hun waarheid kunnen worden gecontroleerd. Evenmin kan uit deze activiteiten en de aard ervan volgen dat de verzoekende partij bij terugkeer normoverschrijding of verwestering zal worden toegeschreven, laat staan een overtuiging of geloof zal worden toegedicht die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban of die de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap, in Afghanistan heeft gewekt of kan wekken. Minstens maakt de verzoekende partij dit niet aannemelijk door in louter algemene termen naar haar tewerkstelling en verblijf in België te wijzen. Ook maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van activiteiten hier in België om deze reden anders, laat staan negatief, zal worden gepercipieerd en gevisieerd en zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Voorts toont de verzoekende partij met haar algemene verklaringen niet *in concreto* aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Ook kan uit haar activiteiten alhier niet blijken dat haar gedragingen zijn doordrongen van een zodanige (onbewuste) verandering, dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Door louter te verwijzen naar haar verblijf en tewerkstelling in België schetst de verzoekende partij aldus geen concreet en diepgaand beeld van de impact van haar verblijf in België op de gevolgen van een terugkeer naar Afghanistan, met name waarom zij hierdoor onder de negatieve aandacht van haar lokale gemeenschap en/of de taliban zou komen, al dan niet wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen. Minstens toont de verzoekende partij niet aan dat zij doorheen de jaren die zij in België heeft doorgebracht totaal vervreemd zou zijn geraakt van de gebruikelijke Afghaanse waarden en normen of zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Gelet op het voorgaande, brengt de verzoekende partij geen valabele elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS